

Kaksi artikkelia EU:n parlamentin vaalien boikotoinnista

Kysymys EU:n parlamentin vaalien boikotoinnista on noussut ajoittain keskustelun aiheeksi. Kansan äänen järjestöjen piirissä vaalien boikotointiin olemme suhtautuneet kielteisesti. Tätä kantaamme olemme perustelleet työväenluokan yli vuosisadan kestäneellä luokkataistelukokemuksella. Tähän otamme esimerkkeinä kaksi artikkelia, joissa olemme kantaamme perustelleet. Tällaisia kirjoituksia on ilmestynyt mm. kansan äänessä useampiakin. Ensimmäinen artikkeli "Marxilainen EU-analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia oli vastaus Ruotsin kommunistien Riktpunkt- lehdessä 2/2004 puolueen puheenjohtaja Jan Jönssonin kehoitukseen boikotoida kesän 2004 EU- vaaleja. Tämän artikkelin laitoimme kaikille tuntemillemme pohjoismaiden kommunistisille järjestöille. Siksi se on varustettu alkuliitteellä. Toinen artikkeli "Miten suhtautua EU:n parlamentin vaaliin?" perustuu Heikki Männikön STP:n EU-seminaarissa 21.3.-09 pitämään alustukseen. Tulevaisuudessa keskustelun tarpeesta riippuen näitä asiaa valaisevia artikkeleita voidaan julkaista näillä sivuilla enemmänkin. Merkittävimmät asiaan liittyvät kirjoitukset löytyvät myös Kansan äänen numeroista, jotka löytyvät PDF-muotoisina Kansan äänen sivuilta.

Rakkaat toverit

Välitämme tässä lehdellenne, puolueellenne sekä teille henkilökohtaisesti alla olevan artikkelin, jossa käsittelemme kysymystä EU:n parlamenttivaalien boikotoinnista. Mielestämme tämä on hyvin tärkeä asia, koska siinä lähestytään kysymystä siitä taktiikasta millä ohjaamme työväenluokkaa lähivuosina uuteen kapitalisminvastaiseen luokkataisteluun. Arviomme mukaan marxismi-leninismissä on tässä kysymyksessä huomattava kaksi asiaa. Ensinnäkin oikea marxilainen analyysi ja toiseksi siitä johtuva toimintataktiikka. Leniniläistä luokkataistelutaktiikkaa ei suoraviivaisesti voi vetää oikeasta tilanteen analyysistä vaan taktiikan valinta vaatii poliittisen arvion lisäksi, että huomioidaan kaikki asiat: joukkojen mieliala, tietoisuustaso ja järjestäytyminen sekä vastavoimat yms. Toivomme, että julkaisisitte artikkelin lehdessänne ja kävisimme enemmän kansainvälistä keskustelua luokkataistelutaktiikkaan liittyvistä kysymyksistä.

Marxilainen EU- analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

Ruotsin kommunistisen puolueen Riktpunkt- lehdessä 2/2004 puolueen puheenjohtaja Jan Jönsson kehottaa boikotoimaan ensi kesän EU- vaaleja. Artikkelissaan "Boikotoi EU-vaaleja" Jan Jönsson esittää EU:sta varmasti oikean marxilaisen analyysin. Hän toteaa, että "parlamentti on EU:n demokraattinen julkisivu, joka edustaa monopolikapitalistien diktatuuria yli työtätekevän kansan sosiaalisten ja yhteiskunnallisten etujen". Hän toteaa, miten EU on suurpääoman hanke edellytysten luomiseksi ympäri maailmaa tapahtuvalle suurpääoman voittojen metsästykselle. Jönsson esittää EU- kehityksen olevan identtistä vanhan imperialismin kanssa ja osoittaa, että tulos EU:iin laein kiinnitetystä politiikasta on myös Ruotsin kansanvastainen yhteiskunta ja talouspolitiikka. Se arvio minkä Jönsson artikkelissaan esittää on varmasti totta. Tämän saman marxilaisen arvion olemme mekin Suomessa tehneet EU- kehityksestä ja samoin perustein perustelimme EU- vaalien boikotointia jo vuoden 1996 EU:n parlamentin vaaleissa. Artikkelinsa lopussa Jönsson toteaa: "Todellisella EU:ta vastustavalla oppositiolla ei ole mitään syytä näytellä tätä näytelmää, jota EU-parlamenttivaalit ovat, se vain lahjoittaa laillisuuden kaavun suurpääoman ja monopolien jatkuville vaatimuksille vallasta. Ei, käyttäkäämme vaaliliikettä työskennelläksemme boikotin puolesta parlamenttivaaleissa..."

Boikotti ei edusta leniniläistä taktiikkaa

Tässä kohdassa haluamme todeta, että vaikka boikottikehoitus saattaa tuntua marxilaisen EU- analyysin jälkeen itsestään selvältä johtopäätökseltä, ei se tässä kuitenkaan edusta leniniläistä linjaa. Me kritisimme EU- vaalien boikottipäätöstä Kommunistisessa Työväenpuolueessa (KTP) jo vuosien 1996 ja 2000 EU-parlamentin vaaleissa, vaikka myönnyimme tähän päätökseen. Nyt KTP:n hajottua taktiikkaa koskeviin erimielisyyksiin, on tämän jälkeen perustettu Kommunistien Liitto ottanut boikottiin kielteisen kannan. Klassillisena esimerkkinä

boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat vallankumouksellisen nousun oloissa kansaa boikotoimaan vaaleja tilanteessa, ettei Venäjän vallankumous siirtyisi monarkistisen perustuslain tielle. Mutta tämä tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa. Mutta tilanteessa, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksetön ja silloin tulee valita historian "mutkittileva tie". Käytännössä boikotti on hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien politiikkaa vastaan. Tänäpä meidän kommunistien on tunnustettava se tosiasia, että boikottikehotukseen riittävää yhteiskunnallista tilannetta ja joukkoliikettä ei todellisuudessa ole.

EU:n kaataminen merkitsee demokraattista kumousta

Nyt täytyy nähdä, että EU on sama asia, kuin nykyinen kova pääomapiirien etujen mukainen monetaristinen talouspolitiikka. Jos oikeasti haluamme torjua EU:n tulee meidän vaihtaa nykyinen monetaristinen talouspolitiikka demokraattiseen talouspolitiikkaan ja samanaikaisesti tulee ylikansallisen pääoman valta vaihtaa kansanvallaksi. Ymmärrämme, että tällainen kapitalistisenkin yhteiskunnan sisällä tapahtuva vallanvaihto ylikansalliselta suurpääomalta demokraattisille voimille tarvitsee tuekseen ainakin yhtä suuren joukkoliikkeen, kun mitä Venäjällä vaati v. 1905-06 estää porvarillis- demokraattisen vallankumouksen suuntautuminen monarkiaa tukevan perustuslain suuntaan. Tällaista liikettä meillä ei ole, vaan sen luominen on meillä edessämme.

Tulee valita "historian mutkittileva tie"

Boikotti on verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkittileva tie, joka on verrattavissa kompromisseihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan "kommuunin pakolaisille" seuraavasti: "Kysymys on siitä, että käsitetään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta". Tänäpä tuskin missään suunnalla EU-Eurooppaa on sellainen tilanne, joka EU:n parlamentin vaalien osalta puoltaisi vaaliboikotin käyttöä.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

On selkeästi nähtävä, kuten Engels painotti, että meidän kommunistien strategisena päämääränä on sosialistinen yhteiskunta ja vallan ottaminen lopullisesti kansalle. Mutta nykyisessä tilanteessa taktiikka ei kulje suoran tien kautta. Tilanteessa, jossa suuri raha hallitsee suverenisti koko Euroopassa, meidän kommunistien lähimpänä tavoitteena ei voi olla ensi vaiheessa sosialismin toteuttaminen vaan porvarillisen yhteiskunnan demokratisoiminen, sen talouspolitiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan ja suuren pääoman vallan murtaminen. Tässä mielessä kysymys lähimmän tehtävän asetelussa olisi nykyisen porvarillisen yhteiskunnan demokratisoiminen. Nykyisessä tilanteessa tuskin voidaan olettaa, että kansa lähtisi tukemaan suoraan sosialistista päämäärää, vaan poliittisen valmiuden ja tietoisuuden kehittyminen tulee hakea "porvarillis- demokraattisen" vallanvaihdon kautta. Lähin tehtävämme olisi hakea sellaisia liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Tässä mielessä emme toimi ollenkaan väärin, jos osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme selkeät EU- politiikan vastaiset vaatimuksemme myös sitä kautta. Tämä on kompromissi. Mutta vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys ja siksi tällainen kompromissi voidaan tehdä ja tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pidempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nämä toimet palvelemaan näitä vallankumouksellisia tavoitteitamme.

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

Jönssonin esittämä marxilainen erittely (joka on myös meidän näkemyksemme) EU:sta on hyvin teoreettinen. Sen omaksuminen vaatii marxilaisen ideologian mukaista suuntautumista. Ihmisten on vaikea omaksua tai sisäistää sitä, koska siinä lähestytään luokkataistelun ideologista tasoa. Suurten joukkojen on vaikea sisäistää tätä, koska tällä hetkellä ihmisten osallistuminen omakohtaiseen taloudelliseen ja poliittiseen taisteluun on olematonta. On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mielestämme näin ei voida sanoa, sillä jos tästä olisi kyse, olisi meillä oikeasti käsissämme todellinen joukkoliike EU:n talous- ja yhteiskuntapolitiikan kaatamiseksi. Alhainen äänestysprosentti on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumisesta politiikasta. Lähinnä näkisimme niin, että kiinnostuminen vaikkapa EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla se silta jota kautta ihmiset saattaisivat muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä. Ja sikäli kun meillä olisi tarjota yhteiskunnallinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voisimme luoda joukkoliikettä nykyisen EU- suuntauksen muuttamiseksi.

On arvioitava uusi kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka

Meidän kommunistien tulisi yhdessä keskustella kapitalisminvastaisen luokkataistelun uudesta taktiikasta. Sen jälkeen kun sosialismi on joutunut väliaikaisesti perääntymään kapitalisminvastaisessa luokkataistelussa, meillä ei ole ollut yhtenäistä marxilais- leniniläiseen arvioon perustuvaa kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Nyt olisi aika kokoontua tekemään arvio sosialismin taka- iskujen syistä ja nykyisestä luokkataistelun tilasta sekä paneutua arvioimaan työväenluokan käyttöön nykyiseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen soveltuvaa luokkataistelutaktiikkaa.

Heikki Männikkö

EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja

Heikki.Mannikko@pp.inet.fi

Kalevi Wahrman

Kommunistien liiton puheenjohtaja

Kalevi.Wahrman@pp.inet.fi

0000

Miten suhtautua EU:n parlamentin vaaliin?

EU:n (silloin EY:n) Vastaisen Kansanrintaman perustimme v. 1991 toukokuussa. Silloin taistelimme Suomen EU:iin liittymistä vastaan. KTP:n keskusneuvostossa, jossa keskustelimme järjestön organisoimisesta, nousi esiin kysymys, että mikäli pääomapiirit saavat lävitse tavoitteensa liittää Suomi EU:n jäsenyyteen ja EU vakiinnuttaa asemansa, voimmeko silloin jatkossa pitää ainoana tunnuksena "Suomi irti EU:sta". Nousi esiin näkemys että, joukkotyössä, on otettava kantaa EU:n politiikkaan, rakenteisiin ja päätöksentekoon. Silloin kävimme tämän asian ympärillä ensimmäisen ison riidan.

Marxilainen EU- analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

EU-vaali-asiaa käsitelimme EU:n parlamentin vaalien alla v. 2004. Silloin vielä ei ollut STP:tta ja olimme liittolaistemme kanssa katsoneet, että Muutosvoimat Suomi-liike ei ole nyt ajankohtainen. Kun ei ollut puoluetta, asetimme silloin v. 2004 SKP:n listoille neljä Kansan äänen järjestöjen ehdokasta. Silloin Ruotsin kommunistien Riktspunkt- lehdessä 2/2004 puheenjohtaja Jan Jönsson kehotti boikotoimaan EU- vaaleja. Artikkelissaan "Boikotoi EU-vaaleja" Jan Jönsson totesi, että "parlamentti on EU:n demokraattinen julkisivu, joka edustaa monopolikapitalistien diktatuuria yli työtätekevän kansan sosiaalisten ja yhteiskunnallisten etujen", ja "EU on suurpääoman hanke edellytysten luomiseksi ympäri maailmaa tapahtuvalle suurpääoman voittojen metsästykselle". Artikkelinsa lopussa Jönsson totesi: "**Todellisella EU:ta vastustavalla oppositiolla ei ole mitään syytä näytellä tätä näytelmää, jota EU-parlamenttivaalit ovat, se vain lahjoittaa laillisuuden kaavun suurpääoman ja monopolien jatkuville vaatimuksille vallasta. Ei, käyttäkäämme vaaliliikettä työskenneläksemme boikotin puolesta parlamenttivaaleissa...**"

Bolshevikkien kokemus- Boikotti ei edusta leniniläistä taktiikkaa

Silloin katsoimme, että EU-vaaleista tulee synnyttää teoreettista keskustelua asiasta. Valmistimme ja esitimme meille läheisille pohjoismaisille liikkeille muistion, jonka alussa totesimme, että Jönssonin arvio EU:sta on oikea ja samanlaisen marxilaisen arvion olemme myös Suomessa tehneet. Sitten jatkoimme, että vaikka boikottikehotus tällaisen marxilaisen EU- analyysin jälkeen tuntuu selvältä, ei se kuitenkaan edusta leniniläistä linjaa. Klassillisena esimerkkinä boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat ensimmäisen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen alla kansaa boikotoimaan ensimmäisen duuman vaaleja tilanteessa, jossa tsaari yritti saada aikaan tsaristista komentoa noudattavan duuman. **Tämä boikottikehotus tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa.** Kansa kannatti tsaarin kukistamista ja porvarillis-demokraattista vallankumousta. Siksi bolshevikit näkivät, että boikottikehotus tuottaa tulosta. Näin myös kävi. Kun vallankumous koki tappion ja tuli uudet duuman vaalit, yrittivät jotkut bolshevikit toistaa samaa taktiikkaa. Silloin Lenin totesi, että ehdottomasti ei boikottia, koska kansa ei tässä vaiheessa seuraa tätä boikottikehotusta. **Tilanteessa, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksetön ja silloin tulee valita historian "mutkittileva tie".** Käytännössä boikotti onkin hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien

politiikkaa vastaan. Nykyisessä tilanteessa on tunnustettava, että boikottikehotukseen riittävää yhteiskunnallista joukkoliikettä ei ollut v. 1996, 2000 tai 2004. Eikä ole myöskään tänään.

EU:n kaataminen merkitsee demokraattista kumousta- Tulee valita "historian mutkittleva tie"

Tulee nähdä, että EU on sama asia, kuin kova uusliberalistinen talouspolitiikka. Torjuaksemme EU:n tulee demokratisoida nykyinen talouspolitiikka ja vaihtaa ylikansallisen pääoman valta kansanvallaksi. Boikotti on aina verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkittleva tie, joka on verrattavissa kompromisseihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan "**kommuunin pakolaisille**" seuraavasti: "**Kysymys on siitä, että käsitetään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta**". Tänään tuskin millään suunnalla EU-Eurooppaa on tilanne, joka EU:n parlamenttivaaleissa puoltaisi vaaliboikottia.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

Engelsin lausunto tarkoitti, että strategisena päämääränämme on demokraattinen yhteiskunta joka siirtää vallan lopullisesti pääomalta kansalle. Mutta nykyisessä tilanteessa taktiikka ei kulje suoran tien kautta. Tilanteessa, jossa suuri raha hallitsee suvereenisti koko Euroopassa, STP:n lähimpänä tavoitteena voi olla vain suurpääoman hallitseman yhteiskunnan demokratisoiminen, sen politiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan. Nykyisessä tilanteessahan tuskin voidaan olettaa, että kansa lähtisi tukemaan sosialistista päämäärää, vaan poliittisen valmiuden ja tietoisuuden kehittyminen tulee hakea "porvarillis- demokraattisen" vallanvaihdon kautta. Lähin tehtävämme on hakea liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Siksi emme toimi ollenkaan väärin, jos osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme uusoikeistolaisen EU- politiikan vastaiset vaatimuksemme myös sitä kautta. Vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys. Siksi tällainen kompromissi tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pidempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nykyiset toimet palvelemaan pidemmän tähtäimen tavoitteitamme..

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

Keskustelunavauksessamme Jönssonille esitimme myös, että hänen erittelynsä EU:sta oli hyvin teoreettinen, jonka omaksuminen vaatii marxilaisen ideologian mukaista suuntautumista. Ihmisten on vaikea omaksua sitä, koska siinä lähestytään luokkataistelun ideologista tasoa. Ihmisten on vaikea sisäistää tätä, koska tällä hetkellä heidän osallistumisensa jopa omakohtaiseen taloudelliseen ja poliittiseen taisteluun on olematonta. On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mitään merkkejä tällaisesta ei ole, sillä se näkyisi jollain tavalla yhteiskunnallisessa käytännössä ympärillämme. Alhainen äänestysprosentti vaaleissa **on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumisesta politiikasta**. Kun meillä on tarjota poliittinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voimme luoda joukkoliikettä EU- suuntauksen muuttamiseksi ja kiinnostuminen EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla silta, jota kautta voidaan muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä.

Kysymys EU:n legitimisoinnista

Neljä vuotta sitten tekemämme keskustelun avauksen lähetimme 25 pohjoismaiselle puolueelle ja järjestölle. Vastauksen saimme ainoastaan eräältä Ruotsin kommunistiselta nuoris-osastolta, joka kirjoitti, että "emme voi osallistua EU:n parlamentin vaaliin, koska silloin hyväksymme EU:n "legitimisoinnin". Tämä on kysymys, josta kävimme keskustelua jo silloin, kun päätimme EU:n Vastaisen Kansanrintaman organisoimisesta. Silloinhan esitimme, että jos EU kykenee vakiinnuttamaan asemansa, niin ennemmin tai myöhemmin meidänkin tulee muuttaa EU-tunnuksiamme. Onko EU "legitimisoitu" asemansa tänään. Mitä muuta on se, kun ihmiset hyväksyvät autoihinsa EU- rekisterikilvet, ottavat vastaan EU- passin tai maksavat ostoksensa EU-rahalla. Tässä ei pienen marginaalisen ryhmän vaaliboikotti vaikuta millään tavalla. Todellinen boikotti merkitsee- ei fiktiivistä- vaan todellista onnistumista tässä ns. "legitimisoinnin" vastustamisessa.

Toimittava on siinä ympäristössä jossa eletään- Vastaus on vain joukkoliike

EU:n parlamentin vaalit lähestyvät. Vaaleihin osallistumisen vastustajat mm. seuraavia asioita: "EU on eurooppalaisen suurpääoman liitto ja EU- parlamentti on tämän järjestelmän kulissi, jolla kansalaisille hyväksytetään ylikansallinen päätäntävalta ja EU- valtioiden itsenäisyyden menetys" tai "EU:ia kehitetään imperialistiseksi liittovaltioksi valmistamalla sille perustuslaki, joka on valtion perustuslain yläpuolella". Näissä ja monissa muista teeseissä selvitetään vain millainen on tämän päivän kapitalismi. Se on suurpääoman valtaa,

joka kehittyy imperialistiseen suuntaan. Siitä olemme yhtä mieltä. Mutta missä työväenliikkeen historiassa löydämme tilanteen, jossa tällainen arvio kapitalismista olisi johtanut boikottikehotukseen? Oikea työväenliike, joka haluaa kehittää joukkoliikettä, ei imperialisminkaan oloissa kieltäydy osallistumasta vaaleihin. Meillä on esimerkkejä maista, jossa esim: sotilasdiktatuurit vaikeuttavat opposition toimintaa pidättämällä heidän johtajia. Tällaisessa tilanteessa käytetään usein vaaliboikottia, mutta se onkin tilanne, jossa oppositio on niin vahva, että boikotilla on todellista merkitystä. **Kapitalismi luo sen ympäristön, jossa elämme ja siinä meidän on toimittava.** Kapitalistien hyökkäys työväenluokkaa vastaan seuraa siitä, että se ei kohtaa minkäänlaista vastavoimaa. Ainoa, mikä sen kykenee katkaisemaan, on joukkoliike. Boikotti ei ole keino luoda joukkoliikettä. EU- vaalien osalta parempi keino on etsiä liittolaisia ja esittää selkeät EU- politiikan vastaiset tunnukset myös EU- vaalien kautta.

Myös kansalliset parlamentit tukevat EU- suuntausta

On ristiriitaista, että kehoitetaan äänestämään eduskuntavaaleissa ja kuntavaaleissa, vaikka kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtansa EU:lle ja hyväksyvät imperialistisen EU- politiikan. Se ei ole yhtään hyväksyttävämpää, kuin osallistuminen EU- vaaliin, eikä kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU- organisaation kaatamisesta vaan EU:n yhteiskunta- ja talouspolitiikan muuttamisesta ja demokratisoisemisesta. Olennaisin vaikuttamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten ryhmien boikottikehotuksella ei ole mitään vaikutusta eikä sitä kukaan kuuntele. Toinen hölmöys olisi kuvitella, että EU- vaalien matala äänestysprosentti seuraisi tällaisesta boikottikehotuksesta.

EU on kapitalismin ympäristö

EU on kyennyt kuluneen 15 vuoden aikana vakiinnuttamaan asemaansa kapitalistien valtakoneistona ja kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtaansa EU:n elimille. Se, että aktiiviset vaaliboikotin kannattajat eivät boikotoi esim: EU:n ajokorttia tai passia, osoittaa konkreettisesti miten boikotti voi onnistua vain, kun sen takana ovat suuret joukot. Kirjassaan "Boikottia vastaan" Lenin totesi, että sellaisten tunnusten kuin "vaaleihin osallistuminen alentaa mielialaa ja luovuttaa asemia viholliselle yms." perusedellytyksenä oli vallankumouksellisen kansan hyökkäys taantumusta vastaan. Lenin kehotti boikotin kannattajia toistamaan noita samoja perusteluja, kun Venäjän ensimmäinen porvarillis- demokraattinen vallankumous oli kärsinyt tappion ja totesi, että ""ilman perusedellytyksen ehtoja te huomaatte heti väärän soinnun koko "musiikissanne", perussävelen virheellisyyden"". Boikotin kannattajien perustelut ovat tänään aivan samoja kuin olivat silloinkin 100 vuotta sitten. Ne olivat oikeita, mutta siltikään niillä ei voitu perustella vakuuttavasti boikottia. EU on kapitalismin ympäristö ja siellä meidän on toimittava kapitalismia vastaan.

Heikki Männikkö
STP:n EU-seminaari 21.3.-09